

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. január 20.
(vasárnap)

Földvári Tibor

AZ ÚR BUZGÓ SZERETETE

Lekció: 2Kir 19,14-37

És elvette Ezékiás a levelet a követek kezéből, és elolvasta azt, és felment az Úr házába, és kiterjesztette azt Ezékiás az Úr előtt; És imádkozott Ezékiás az Úr előtt, és monda: Uram, Izráel Istene! aki a Kérubok között laksz, te vagy egyedül e föld minden országainak Istene, te teremtetted a mennyet és a földet; Hajtsd hozzá, Uram, a te füledet és halld meg; nyisd fel Uram, a te szemeidet és lásd meg: és halld meg a Sénakhérib beszédét, aki ide küldte ezt az embert, hogy szidalommal illesse az élő Istent. Igaz, Uram, Asziria királyai elpusztították a pogányokat és azok országait. És az ő isteneiket a tűzbe vetették; de azok nem voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért pusztíthatták el azokat. Most azonban, mi Urunk, Istenünk, szabadíts meg, kérlek, minket az ő kezéből, hogy megismerje e föld minden országa, hogy te, az Úr, vagy az egyetlen Isten! Akkor elküldött Ésaiás, az Ámós fia, Ezékiáshoz, ezt mondván: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: A te könyörgésedet, Assiria királya, Sénakhérib felől, meghallgattam. Ezt mondta az Úr: Megvet és kigúnyol téged Sion szűz leánya, fejét csóválja körülötted Jeruzsálem leánya. Kit szidalmaztál és kit gyaláztál? És ki ellen emelted fel a te szavadat, vagy ki ellen emelted fel a te szemeidet a magasságba? Az Izráel szentje ellen! Követeid által gúnyoltad az Urat. Tán nem hallottad? Régen megcsináltam, ős idők óta elterveztem ezt! Most csak véghezvittem, hogy pusztá kőhalmokká dőljenek össze az erős városok, hogy lakóinak ereje megfogyatkozzon, megromoljon és megszégyenüljenek, és olyanok legyenek mint a mező füve, fiatal paréj, a háztető füve és mint a kalászhajtás előtt elszáradt gabona. Ismerem a te ülésedet, és járásodat kelésedet, és ellenem való tombolásodat; A te ellenem való tombolásodért és elbizakodásodért, amely felhatott fülembé, karikámat orrodba vetem, és zabolámat szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél. Te neked pedig, Ezékiás, ez legyen jelül: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón magától kihajt, a második évben, ami annak magvaiból kihajt; de a harmadik évben már vetek és arattok, szőlőket ültettek és annak gyümölcsét eszitek. És aki megmenekült és megszabadult Júda házából az gyökeret ver lenn, és gyümölcsöt terem fenn. Mert Jeruzsálemből származik a maradék, és a Sion hegyétől azok, akik megszabadulnak; a Seregek Urának buzgó szeretete cselekszi ezt! Azért azt mondja az Úr Assiria királya felől: Nem jön be ebbe a városba, és nyilat sem ló bele, és felvértezett emberek sem ostromolják azt, sáncot sem ás mellette. Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba be nem jön, azt mondja az Úr. Megoltalmazom e várost, hogy

AZ ÚR BUZGÓ SZERETETE

megtartsam, érettem és Dávidért, az én szolgámért Még azon az éjszakán kijött az Úr angyala, és levágott az asszirok táborából száznolcvanötezeret, és mikor korán reggel fölkeltek, ímé mindenütt holttestek heverték. Ekkor Sénakhéríb Assiria királya elindult, visszatért Ninivébe és ott maradt. Egyszer aztán Istenének Nisróknak a templomában imádkozott, fiai, Adramélek és Sarézer levágták kardal: maguk pedig elmenekültek Ararát földjére, utána fia, Esárhaddon lett a király.

Alapige: 2Kir 19,31

Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és Sión hegyéről azok, akik megszabadulnak; a Seregek Urának buzgó szeretete cselekszi ezt!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk valóban magasztalunk téged kegyelmedért, irgalma-
dért, ami a mi személyes életünkben, családi életünkben és a gyülekezet életében egy-
aránt annyi csodát tett már eddig is, csak az elmúlt héten is. Neked köszönjük meg
Urunk azt is, hogy most itt lehetünk és ugyanakkor imádkozni is szeretnénk azokért
a lelki testvéreinkért, akik szeretnének templomba menni ezen a délelőttön, vagy
délutánon, de nem tehetik a hó miatt. Köszönjük Urunk, hogy te a havazás idején is
megtartó Úr vagy. Pótold be nekik az igehirdetés, az istentisztelet elmaradását, ké-
rünk. Arra is kérünk a gyülekezet közösségével együtt, segíts a hó helyzetet megol-
dani. Valljuk azt is Atyánk, hogy ajándékosd a havazás is, hiszen te táplálsz a földje-
inket. Szeretnénk Urunk kegyelmednek a megnyilvánulását megvallani ily módon
is. Köszönjük Urunk, hogy lelki módon is táplálsz minket, köszönjük a te igédet. Kö-
szönjük, hogy az ószövetségi történet is mai személyes üzenetté lehet Lelked által.
Kérünk ragyogtasd fel Jézus Krisztus személyét, megtartó voltát számunkra is. Ahogy
hallottuk az év első igehirdetésében, most is szeretnénk felnézni Jézusra, a hit el-
kezdőjére és bevégezőjére. Köszönjük Atyánk, hogy eközben megismerhetjük ma-
gunkat is. Kérünk téged adj nekünk igazi önismeretet, hadd lássuk magunkat úgy,
amilyennek te, hadd lássunk téged úgy, ahogy kijelentetted magadat a Megváltónk-
ban. Az ő nevéért hallgasd meg imádságunkat, kérünk, bűnbocsátó kegyelmeddel.

Ámen.

Igehirdetés

A Herman Ottó úti szolgálati lakásom olyan udvarban van, ahol nagyon sok fa és bokor található, így sok kis és nagy madárral lehet találkozni egész évben. Most a hó-
esésnél különösen bátorító volt arra gondolni, hogyan gondoskodik róluk is Isten,
hogyan ehetnek a madáretetőkből kitett magokból, ételekből. Ritkán azt is láthattam,
amikor az egyik kismadár védte a fiókáit olyan nagyobb madárral szemben is, ame-
lyiktől máskor elrepülne. Amikor azonban bajban van a kicsi, amikor védeni kell a
fészket, megpróbálja, még akkor is, hogyha valójában lehetetlen számára és a végén
mégis el kell menekülnie a nagyobb madár elől. Isten így teremtette az állatokat, a
nagyobb madarakat is, bele teremtette azt az ösztönt, hogy védenie kell a kicsinyét.

A bibliai történet érzékelteti még a leírása tényében is, hogy rajta keresztül Is-
ten nagyon fontos igazságot akar közölni, hiszen leíratta Ézsaiás próféciájában és a
Királyok második könyvében is. Kétszer is szó szerint ugyanaz olvasható. A történet
utolsó kifejezése új szempontból tette érthetővé az egész eseményt, Isten jelle-
me, egyik fontos tulajdonsága, hogy a seregek Urának buzgó szeretete cselekszik.
Ugyanis, Isten cselekszik, látszik is, hogy mit tesz, ezt el is mondja bátorító ígére-

ként Ezékiásnak. De azt is megtudjuk, hogy Isten milyen érzésekkel, lelki háttérrel teszi mindezt.

Itt használja ezt a szót: buzgó szeretete, szerelme, féltő szeretete. Ennek a kifejezésnek a jelentését vizsgáljuk és a történet alapján három szempontból is megközelítve, milyen az Úr buzgó szeretete a szolgája életében, hogyan mutatkozik meg Isten buzgó szeretete az ellenség fölött és miben látszik az Úr buzgó szeretete szabadításában, az ígéletben és a végrehajtásnál.

A történet maga egyszerű, de a lelki üzenetben mégis nekünk is szóló. Hallottuk, hogy itt egy ellenséges hadsereg támadta meg Júda népét, Ezékiást, és a fővárost. Nekünk nem kell ellenséges hadsereggel küzdeni. Bár megjegyzem, hogy gyülekezetünkbe járnak többen is, akik már voltak Afganisztánban, akiknél fennállt a veszély, hogy ellenséggel is szembe kell szállni. A szó fizikai értelmében is kerülhet a hívó ember is támadás alá. Hogy szabadít meg Isten egy háborús helyzetben?

Nekünk Magyarországon a szó lelki értelmében van harc, támadás. Hallottuk az év első igehirdetésében is, van miért Jézusra fölnézünk. Az a kérdés, hogy amit Ezékiás tapasztalhatott, átélhetett az Úr személyére vonatkozóan a mi életünkben is vajon jellemző lehet-e. Isten buzgó, féltő szeretete jellemvonását a te személyes életeredben hogyan akarja ma megmutatni, ha kell, kimunkálni hited számára az Úr? Ez az ige fontos kérdése.

Ennek a kifejezésnek a megértésében segít, hogyha a Tízparancsolatra gondolkunk. Akik már konfirmáltak tudják, hogy a második parancsolat tiltja a bálványimádást, a bálványok készítését. Itt használja a Szentírás Istenre vonatkoztatva, mikor Isten önmagáról ezt mondja: Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban harmad és negyed íziglen, akik engem gyűlölnek, de irgalmasságot cselekszem ezerig azokkal, akik engem szeretnek és az én parancsolataimat megtartják.

Elgondolkoztam, hogy nemcsak negatívan fogalmaz, „megbüntetem harmad és negyed íziglen” az atyák bűnéért, ha valaki istentelen, bálványt csinál, de az is ott van, hogy ezer ízig irgalmas leszek azok iránt, akik hűségeseek. Isten féltő szeretete tehát az ellenség, az őt utáló, a bálványimádóval szemben izzó haragú és ítél. Nem tűri Isten az ő szentsége miatt. De az ő féltő szeretete következménye az is, hogy irgalmas. Irgalmasságra akkor van szükség, amikor bajban van az Úr követője, népe is. Irgalmas is a féltő szeretete, védi, megőrzi az ellenséggel szemben is.

Az utóbbi napokban talán még olvasni is rettenetes volt a Királyok könyvét, hiszen olyan sok gonosz királyról szól. Nekem olyan furcsa volt, hogy volt aki csak néhány napig uralkodott, de három, négy versen keresztül is vele kapcsolatban leíratta Isten igéje, hogy azt tette, amit a Nébát fia, Jeroboám tett, ugyanúgy a nép ellen cselekedett és bálványimádó volt. Izrael összes királya tulajdonképpen bálványimádó volt. Tudjuk, hogy a Júdai ország rész királyai is, sajnos. Izrael Krisztus előtt 722-ben ezért pusztult el az asszírok által, elesett a főváros, Samária. A mostani támadás Ezékiás, Júda királya ellen Jézus születése előtt 701, tehát ez a kor.

Az Úr féltő szeretete szolgája életében abban látszik, hogy apja is és a másik ország, Izrael királyai istentelének, Isten izzó haragja harmad, negyed ízig is, viszont Ezékiás életében irgalma, még olvasni is felüdítő volt azokat a szép jellemzőket, hogy ő bízott az Úrban. Úgy bízott Istenben, mint Dávid az ő őse, ragaszkodott Istenhez. Annyira nem volt bálványimádó, hiszen elpusztított minden bálvány szobrot. Megragadott az a tény, hogy azt a bizonyos érc kígyót is összetörte, amely Mózes idejében a szabadítás jele volt. Csak rá kellett nézni az érc kígyóra és aki hittel ráné-

zett az Úr szabadítását tapasztalta meg. Ez az ércbíró-kép Jézus számára alap az evangélium elmondására, amiképpen Mózes felemelte a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetni, és ezután hangzott el „mert Isten úgy szerette a világot”. De ha ez az ércbíró a bálvány imádás eszköze, akkor össze kell törni. Ezékiás meglépte ezt, mert ennyire szerette Istent, az Urat.

Ott volt az a hihetetlenül bátorító kijelentés: „Vele volt az Úr”. Sikeres, áldott életű király. De akkor miért kerülhetett bajba, ha vele volt az Úr, akkor miért engedte meg Isten, hogy őt is megtámadja az asszír uralkodó és a hadsereg? Hát nemcsak az istentelen izraeli uralkodókat kell megtámadni, vétük jogos következményként? Miért engedi meg az Úr, hogy a hozzá hűséges és hozzá ragaszkodó király és népe ilyen nagy bajt él át?

Elméletben mi tudjuk a választ, csak nehéz átélni, amikor esetleg mi is belekerülünk, hogy az Úr velünk léte sohasem a körülmények függvénye. Hanem fordítva, Isten jelenléte a hívő ember és közösség életében meghatározza bármilyen körülmények között kell is élnie. Azt látjuk a történetben Ezékiás életében, hogy az Úr buzgó szeretete életében összekapcsolódhat akár azzal is, hogy bajba kerül a szolgálja, nem is akármilyenbe. Kilátástalan, lehetetlen helyzet. Az a kérdés, kiben bízol. Az ellenség újra és újra ezt mondta – a 14. részben olvassuk – kiben bízol? Az Úrban? Azt mondja a király, hogy csak az Úrban bízhatunk? Megéri?

Amikor baj van, nehézségek vannak, akkor valóban nagy kérdés, hogy kiben bízom, tudok-e még mindig bízni, merek-e még mindig remélni. Az imádság tulajdonképpen az Úrba vetett bizalom megerősítése a baj idején, amit látunk Ezékiás életében is. Bement az Úr házába és kiterítette azt a tekercset az Úr előtt. Mi nem tekercset kapunk, amikor szükségünk van a támadás idején bízni az Úrban és imádkozni, hanem SMS-t, vagy e-mailben, vagy a facebookon egy megjegyzést, egy hírt. Kapunk egy hírt és egyből kiderül, támadás, szabadításra szorulok, mi lesz most? És talán kérdezik mások is, mersz még mindig bízni, mersz várni az Úrra, kiben bízol?

Ezékiás számára a helyzet próbáló jellege abban is látszódott, hogy amikor támadás érte és ő valóban az Úrban bízott, bement az Úr templomába – olvassuk a 19. rész elején – és Ézsaiáshoz küld. Gyászruhába öltözik, mert átérzi a helyzet súlyát, emberileg semmi lehetőség a szabadulásra, viszont Ézsaiás mondja a választ: el fog menni az asszír király, az asszír sereg. És elment a sereg, mert hírt kapott és el kellett mennie Jeruzsálem alól. De jött a levél és a küldött, hogy ne hidd király, hogy megszabadul Jeruzsálem.

Tehát a próbáló jelleg abban látszódott, hogy úgy tűnt, mintha az Úr megoldaná a baját, de a levél az ellenkezőjét igazolja, mégiscsak támadni fog. Aztán meg is látszódott, hogy a sereg ott van, az ellenség jött vissza. Ez a hívő ember életében különösen nehéz, bízom-e még, mikor úgy tűnik megoldódnak a dolgok, de aztán mégsem látszólag.

Ezékiás imádságában az látszik, hogy noha őszintén kéri, hogy szabadítsa meg őt és a népet Isten, mégsem a szabadulás ténye az igazi kérés és kérdés, hanem az Úr személye. A 19,19-ben ezt olvassuk: „Most azonban mi Urunk, Istenünk, szabadíts meg kérlek minket az ő kezéből, hogy megismerje a föld minden országa, hogy te az Úr vagy az egyetlen Isten.” Ezékiás tehát azt kéri, hogy ismerjék meg, hogy ki az Úr. Ebben az is benne van, ha nem szabadítanál meg, akkor is kérem, hogy lássa meg minden nép abban a te isteni személyed tulajdonságát, hatalmát.

Eszembe jutott Dániel barátainak élménye, hiszen ők kimondták a királynak, hogy Isten ki tud minket szabadítani, de ha nem tenné meg, mi akkor sem imádjuk

a bálvány szobrot. A te kezedből és az égő tüzes kemencéből is bármikor kiszabadít minket Isten, mert ő a mi Istenünk.

Ezékiás imádságában az is látszik, Istennek azt mondja el, te aki a kérubok között ülsz – ezzel indítja –, majd elmondja, milyen hatalmas az ő Istene. A kérubok között ülő Isten, az Úr – tudjuk a szentsátorban és a templomban – ő maga mondta önmagáról: ott a két kérub között árnyékolva a szentláda fölött vagyok köztetek; én mindig ott leszek köztetek, mert ti az én népem vagytok. Nemcsak hatalmam, hanem jelenlétem bizonyossága. Ezékiás ezzel is azt mondja, hogy Uram, te a mi Istenünk vagy, mi a te néped, itt vagy most is, a te nevedet magasztald föl ebben a mostani helyzetben, én ezt kérem, Istenem.

Újra kiemelem, ha nem is szabadítana meg Isten, én azt kérem, hogy mutassa meg az ő isteni személyének a nagyságát, hatalmát. Mert az Úr féltő, buzgó szeretete most élő szolgálói életében, a mi életünkben is, van amikor abban látszik, hogy szabadít is az Úr. De megtörténik, amikor nem mindig azonnal történik meg a szabadulás, megoldás, de akkor terve van Istennek.

Mivel most hóesés volt a héten, hallhattuk, hogy mennyi baj van az országban, igeolvasás és készülés közben eszembe jutott az az élményem, amikor Kárpátalján voltam evangelizálni pár évvel ezelőtt. Nyári gumival mentem át, mivel akkor még nem tudtam, hogy az autóra már célszerű feltenni a téli gumit. Amikor már hazafelé jöttünk két kocsival, akkor az történt, hogy a határállomáson megállt a sor, valamiért nem dolgoztak az ellenőrző katonák. Én őszintén kértem Istentől, hogy ha lehet, induljon el a sor. Különösen elkezdtem imádkozni, amikor igen intenzíven elkezdett havazni, mert ha órákig állunk ott, akkor hogyan fogunk hazaérni a nyári gumival. Nagyon hálás voltam Istennek, amikor láttam, hogy az autósor elindul és egyből hálát adtam az Úrnak, hogy meghallgatta kérésem és lesz esélyem még a nagy hó előtt átérni.

Csak hogy amikor a kulcsot elfordítottam az indítóban, az autó nem indult el. Egy pillanat alatt összedőlt bennem minden, mi lesz, nem indít az akkumulátor, hogy fogunk átérni, tovább menni. Az is eszembe jutott viszont, hogy az Úr az autósort elindította. Végül áttoltam a határállomáson a kocsit, így mentem a kocsisor után. Nagy kérdés volt bennem azonban, hogy ezek után hogyan bízzam az Úrban, vagy miért van ez az egész helyzet. Hiszen az Úr elindíthatta volna az autót, ha akarja, de a kocsit tolni kellett és vajon hogy fogok hazaérni. Ezékiás esetében sokkal durvább helyzet volt.

Az én tapasztalatom nehéz volt, de semmi sem volt ahhoz képest, amilyen helyzettel bármelyikünknek küzdeni kell, mert támadások érnek minket. A történetben nagyon szép azt látni, hogy még az ellenség fölötti isteni féltő szeretet igazsága is azt akarja erősíteni, hogy van kiben bízunk. Mert Ezékiás bízott, az Úr féltő szeretete ott volt mellette jelenlétében is.

Milyen az Úr buzgó szeretete az ellenség fölött? Ez látszik abból, ahogy imádkozik Ezékiás, de még inkább abból a válaszból, amit azonnal meghallott Ézsaiás próféciájában, azonnal válaszolt az Úr imádságára. De először nem azt mondta el, hogyan ad szabadulást, hanem azt, hogyan érez az ellenség iránt. Mi jellemzi az ő isteni személyének az érzéseit, gondolkodását, amikor az ellenségre gondol, az ellenségre figyel, ezt értse meg először Ezékiás. Izrael szentje ellen lázadtál föl, az ellen mondasz káromló beszédet, gyalázod őt. Az Úr féltő szeretete, amikor az ellenséget ítéli, ahogy az ő népét is ítéli, mert bálványimádó lett, azért mert szent. Viszont, ha Ezékiást bántja az asszír király és sereg, akkor az Urat bántja. „Aki titeket bánt, az az én szemem fényét bántja” – mondja Zakariás könyve próféciája.

AZ ÚR BUZGÓ SZERETETE

Ezékiás tehát kiterítette a tekercset, az SMS üzenet, ill. az e-mail üzenet ott van, ezt látom és ez igaz, de az is igaz, amit a prófécia alapján hallhat. De ha Ézsaiás leírta volna azonnal, akkor olvashatta volna azt a tekercset is, ami az isteni kijelentés tekercse, hadd mondjam így, amit a Biblia mond. Ezékiás Ézsaiás kortársa és tudjuk, hogy az ő próféciai milyen bátorítóak kezdettől végig, még akkor is, ha néha ítéletesek. Mindig fölragyog az Úr irgalma és kegyelme az ítéletes prófeciákban.

Ezékiásnak Isten elmondja kijelentésként a bibliai kinyilatkoztatás fényében, hogy tekintsen nyugodtan az ellenségre: először láss meg engem, én féltőn, buzgón szerető Isten vagyok irántad, ezért az ellenségnek jaj. Az is kiderül, hogy tulajdonképpen az ellenség is csak azt teheti, amit az Úr akar. Én már régen tudtam, hogy mit akarok tenni, te csak azt hajtod végre – mondja a próféciai kijelentésben az ellenségnek szóló igében. Az asszír király csak azért győzhetett Izraelben is, csak azért vihette el fogságba az izraeli országrészt, azért pusztult el Samária, mert az Úr féltőn szerető módon ítélte Izraelt. Az asszír király azért győzhetette le az ellenséges országokat, mert az Úr eszköze volt ebben. Minden hatalom az Úrtól való.

Majd a későbbi századokban Babilon, a görög, majd a Római birodalom, mind, mind azért, mert az Úr szándékát hajtják végre a nagyhatalmak is, ha kell. Ezt húzza alá Isten az ellenségre vonatkoztatva. „Szabadíts meg kérlek az ő kezéből” mondja imádságában Ezékiás, és Isten meg azt mondja: hát az én kezemben van az ellenség is, hogyne szabadítanálak meg az ő kezéből. Semmit sem tehet az ellenség az én tudtom, akaratom nélkül, én vagyok az Úr.

Az Úr uralkodik. Csak amikor éppen az ellenség sikeres, úgy tűnik, mintha neki bármit meg lehetne tennie, ráadásul bánthatja az Úréit, akkor úgy tűnik, mint hogyha nem ő lenne az úr. Isten nem véletlenül húzza alá, féltő szeretete, buzgó szeretete az ellenség fölött is azt jelenti, hogy ítéli majd, ha eljön az ideje, de amíg Isten úgy akarja, használhatja is, neki van ehhez joga, hiszen ő az Úr, sőt nagy tervei vannak.

Ezékiás számára a jel is azt igazolja, hogy az ellenség nagyon a kezében van és csak azt teheti, amit megenged az asszír királynak. Azt mondja itt el, hogy az a jel, hogy lesz mit ennetek és azután is, majd a harmadik évben már vetnek is és abból tudnak enni, azaz nem fog elpusztulni a szántó föld. Hiába van hatalmas sereg, amelyek el szokták pusztítani a szántó földet is, hogy pusztuljon az, akit megtámadtak, de az ellenség nem lesz olyan sokáig és oly módon az országban, hogy mindent elpusztítson.

Az is önmagában beszédes, hogy az első esztendő étkezési lehetőségét Isten úgy említi meg, hogy egy olyan szót használ, amit akkor szokott az Írás, amikor a szombati év termésének a betakarításáról beszél. Azaz a szombati évben nem szabad se vetni, se aratni, nyugodni kell még a földnek is. Le lehet szedni a szombati évben levő aratni valót, de az nem olyan fajta aratásnak számít és vetni semmiképpen sem. Az ige azt mondja itt, hogy az első esztendőben úgy fogtok étkezni, ahogyan a szombati évben szoktatok, van mit enni. A szombati év azt jelenti, az Úr szövetségének jele, hogy még a föld is minden hetedik esztendőben mutassa, hogy ez a föld az Úré, akik itt laknak azok az ő népe, nyugalomuk van.

És mit tesz Isten? Háborús helyzet, Ezékiás imádkozik emiatt, megoldhatatlan helyzet, támadás, de Ezékiás neked a nyugalom esztendeje szerinti módon akarok enni adni. Háborús helyzetben nyugalom, mert itt az Úr, mert én uralom az ellenséget. Hiába támad az ellenség, a béke és a nyugalom az tőlem való és lesz mit ennetek, nem kell félnetek. Az Úr hűségének, jelenlétének a valósága. Pedig arról kell beszélni, hogy buzgó szeretete az ellenség fölött. De ha látom már az Urat, akkor az ellenséget is másképp láthatom. Ezért íratta le ezeket a sorokat is Isten a Bibliában.

Isten buzgó szeretete, az Úr buzgó szeretete szolgája iránt, az ellenség fölött. Ez különösen akkor fontos számunkra, ha esetleg minket is bántana, akármilyen módon támad a gonosz. De az Úr az úr, aki az ellenséget is kezeli irántunk való féltő szeretetéből.

Az Úr féltő szeretete szabadításában, ígéletében is, és a végrehajtásban. Először olyan egyszerűnek tűnt számomra, hogy milyen kegyelmes az Úr, megszabadította Ezékiást. A végén elment a sereg, meghaltak sokan, a végén még a király is. Az Úr buzgó szeretetéről gondolkodva kezdtem észrevenni, hogy itt nemcsak erről van szó, sőt elsősorban nem is erről. Hiszen Isten először tágabb értelemben szólt a szabadításról. Azt is hozzáteszi, hogy ő magáért és Dávidért szabadít, megtart, azt is mondja, hogy a maradék megmarad. Tehát Isten az egész szabadítás gondolatot kitágítja: azért szabadítom meg Ezékiást is ebben az időben és az én népemet, királyomat, hogy majd eljöhessen a nagyon nagy szabadítás, ami a messiási ígérekben látszik, én értem és Dávidért. A Dávidra való utalás a messiási ígélet miatt. Én értem és Jézusért – hiszen mi utána vagyunk mindezeknek. Isten tehát ebben a konkrét helyzetben is azt hirdeti meg, hogy az ő szabadítása teljes és ennek része lesz a mostani megoldás is.

Önmagában beszédes, hogy Ézsaiás prófétával, Ezékiás kortársával, íratta le a híres messiási ígéletet (Ézs 9.); „Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk ... a seregek Urának buzgó szeretete cselekszi ezt.” Nem véletlen, hogy ez a kifejezés, ami nem sokszor szerepel a Bibliában, ezen a két helyen mindenképpen, Ezékiás történeténél és a messiási ígéletnél. Itt van a történetben: magamért és Dávidért. Isten tehát az ő szabadítását hirdeti, de minden tekintetben.

Azt is megjegyzem, hogy amikor az egész történetben a 18., 19. részen keresztül végig megmentésről, szabadulásról beszél, akár az ellenség, vagy Ezékiás szavaiban, mindig azt a héber kifejezést használja, aminek a jelentése: szabadít, megtart, megment. De két helyen az ősi szöveg azt a szót használja, amit Ezékiás imádságában így mond, szabadíts meg, az Úr válaszában pedig így: megtartom, megszabadítom magamért és Dávidért. Amit Ezékiás imában kér nagyon konkrétan, és az Úr konkrét válaszában elhangzik és a szabadításra vonatkozik, az az a szó, aminek a jelentését személynévként így ismerjük, hogy Jézus. Ez a jása ige, amiből Józsué neve is ered, ami Isten szabadítását hirdeti. Ez az ige akkor használtatik, amikor vagy fizikai módon szabadít, de sokszor, sokkal inkább lelki módon is. A messiási szabadítás is ezzel a szóval nem véletlenül lett Jézus neve, ő a mi szabadítónk.

Hogyan szabadított Jézusban? Még mindig nem a konkrét szabadulásról lehet beszélni, de ha ezt megértjük, akkor utána egyszerű. Az Úr féltő, buzgó szeretete izzó haragjában az ellenség fölött az egyszülött Fiún, és az Úr buzgó szeretete már nem izzó haragjában a bűnös fölött, hanem az Úr buzgó szeretete, kegyelmes, megbocsátó, szabadító szeretet a bűnös iránt. Ez volt a kegyelem a kereszten, ez volt a váltság titka.

Ez a történet is erre is utal. Én értem és Dávidért is teszek valamit, megmarad Ezékiás, mert el kell jönnie a Messiásnak, hogy az én szabadításom, féltő, buzgó szeretetem szabadítását megmutathassam. Ha minket soha semmilyen bajunkból nem szabadítana meg Isten, akkor is igaz lenne, hogy ő a mi szabadító Istenünk, mert Jézusban mutatta be, hogy ő kicsoda. Voltak hívó emberek, akiket nem szabadított meg Isten a Bibliában és azóta is sokan, volt amikor meg kellett halni hívó embereknek értelmetlenül, mert bántották őket. De olyan is volt, amikor az Úr szabadított.

S mégis ezt kell magyarázni, mert a történet is erre utal. Csak ez egyszerű, azt mondta Isten, hogy az ellenség nem küld semmilyen nyilat a városra, nem tud sán-

AZ ÚR BUZGÓ SZERETETE

cot építeni sem, el kell mennie. Először ígéretben. A próféciából hallhatta Ezékiás, azután Isten végrehajtotta. Itt azonnal végrehajtotta, másnap arra ébredtek föl a se-reg életben maradt tagjai és a királya, hogy milyen sok a halott és elmenekültek. A végén, pár év múlva meghalt a király is. Ez volt a csoda. De a csoda előtt ott volt az ígéret, én megszabadítalak, én megtartalak.

Az igehirdetés üzenete elsősorban abban volt bátorító, hogy az Úr féltő szeretete szolgálja életében, az ellenség fölött és a szabadításában is valóság. Mindez azért, mert az Úr a döntő. Az Úr jelenléte, az ő isteni személye, ami nem attól függ, hogy ő mit tesz, hanem azon múlik, hogy ki ő. Csak mivel az, aki, azért cselekszik is sokszor, úgy is, ami örömteli és úgy is, ami néha nem érthető, hogy mit, miért tesz, de akkor is ő az Úr és ő féltőn szerető Isten irántunk is.

Engem akkor haza hozott a határtól. Amikor átértünk a határállomáson, a barátainknak sikerült behúzni az autóm, a kocsni elindult és én végig imádkoztam, nem félve, hanem hálával, köszönve, hogy a kocsni beindult, mehetünk a nyári gumival a havas úton. Egy nagy Mercedes az árokba csúszott, lehet, hogy gyorsabban ment mint én, engem pedig Isten hazahozott aznap este.

Ez volt a szabadítás csodája. Ennél sokkal nehezebb helyzetben is, ha kell, csodát tesz az Úr. De amíg nem tesz csodát, addig is Úr ő, féltőn szerető Isten irántad is. Önmagáért, Jézusért, féltőn szerető Isten teérted, teirántad. Micsoda ajándék ez!

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, imádunk téged, hogy néha lehet, hogy síró arccal, szemmel kellett ezt az éneket énekelnünk, de tudjuk, hogy olyan ígéreted is van, hogy veled együtt fogunk majd uralkodni. Te tudod, hogy közöttünk bármelyikünkre nézve, szükség van-e a bűnbocsánat örömeire, a tékozló fiú, vagy lány hozzád térésére. Kérünk, hogy atyai szeretetedet igazold számukra. Imádkozunk azokért is közöttünk Urunk, akik éppen most vannak nagy bajok és nehézségek között, várnak szabadításodra. Hisz-szük, hogy jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig. Segíts nekik is ebben. Könyörülj meg a gyászolókon is közöttünk, azokon a családokon is akik ezen a héten álltak meg a ravatalnál. Köszönjük Urunk, hogy Jézus legyőzte a halált, köszön-jük a reménységet. Vigasztalásodat adjad nekik is és nekünk is. Irgalmas kegyelmedbe ajánljuk betegeinket, gondnok urunknak is te segíts a rehabilitációjában a felépü-lésben. Könyörgünk Urunk a kórházban levőkért, a műtét előtt, vagy után állókért. Imádkozunk a gyermekekért, az unokákért, a dédunokákért. Segítsd közöttük azo-akat, akik felvételi előtt állnak, add támogatásodat a vizsgázóknak is. Szeretnénk most úgy imádkozni népünk vezetőiért is, hogy segítsd őket a bölcs döntésekben, az okta-tás és az egészségügy területén is hadd tudjanak olyan döntést hozni, amiben meg tudnak nyugodni azok, akiket ez érint. Könyörülj Urunk népünkön is, ne engedd, hogy a mi népünk bálványimádó nép legyen, hanem hozzád térő, benned bízó nép. Hadd lehessünk ezért a helyünkön. Szeretnénk Urunk bízni benned, szeretnénk a te isteni féltő szeretetedet hirdetni életünkön is és add, hogy akik ismernek bennün-ket, ismerhessék meg az Úr Jézust, akiben bennünket is féltő szeretettel szerettél. Egyedül az ő nevéért kérjük, hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.